

Čís. 331.

Zákon ze dne 11. června 1919**o poplatku za ujednání příslušnosti soudní a za žaloby podle nich podané.**

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

§ 1.

Ujednání o soudní příslušnosti podle § 104 jurisdikční normy ze dne 1. srpna 1895, z. ř. č. 111, ve smlouvách a jiných listinách o právních jednáních vyjma případy, uvedené v § 3, tohoto zákona, podléhají pevnému poplatku 1 K.

§ 2.

Osvobození obchodní korespondence (§ 9 zák. ze dne 29. února 1864, z. ř. č. 20) se na tato ujednání nevztahuje.

§ 3.

Za účty, ve kterých je žalovatelnost pohledávky vyhrazena vydatelem účtu v určitém místě, platí se poplatek ve dvojnásobné míře té částky, jaká je stanovena v § 11 cis. nař. ze dne 28. srpna 1916, z. ř. č. 281.

§ 4.

Z prvních vyhotovení žalob, podaných u soudu příslušnosti vymíněné nebo stanovené (v § 87 a) zákona z 1. srpna 1895, z. ř. č. 111, sluší zaplatit dvojnásobný poplatek, stanovený pro žaloby cis. nařízením z 15. září 1915, z. ř. č. 279. Byla-li příslušnost soudu vymíněna v zájmu toliko určité strany, podléhá tomuto zvýšenému poplatku pouze žaloba, která byla podána stranou, této výhody požívající.

§ 5.

Poplatky, stanovené tímto zákonem, zapravují se v kolecích podle všeobecných zásad, platných pro zapravování kolkových poplatků z listin, nebo z účtův a žalob soudních.

§ 6.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. července 1919 a provéstí jej ukládá se ministru financí a spravedlnosti.

T. G. Masaryk v. r.**Svehla v. r., v zast. min. předsedy.****Dr. Rašín v. r.****Dr. Soukup v. r.**

Čís. 332.

Zákon ze dne 11. června 1919**o zabírání budov neb jejich částí pro účely veřejné.**

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Zemská správa politická může, pokud není vhodných místností, zcela nebo z části zabrat k užívání budovy o větším počtu místností pro účely veřejné a, pokud toho žádá veřejný zájem, i pro účely obytné, jakož i pro přesídlení uživatelů budov, zabraných podle tohoto zákona, je-li možno uživatele bez nenahraditelné hospodářské újmy jejich povolání, neb ústavy bez poškození účelu, kterému budovy ony až dosud sloužily, vhodně umístiti v budovách jiných, třeba v jiném místě.

Ze zabrání jsou vyloučeny obytné nájemní domy, byt vlastníka zabrané budovy v rozměru přípustném podle nařízení o zabírání bytů obcemi ze dne 22. ledna 1919, č. 38 Sb. z. a n., a byty i jiné místnosti zabrané podle právě jmenovaného nařízení.

§ 2.

Uživatelům zabraných budov musí býti, nedojde-li ke zvláštnímu ujednání, přiděleny místnosti, třeba v jiném místě, které by, pokud možno, hověly účelům, kterým sloužily zabrané místnosti.

§ 3.

O zabrání rozhodne zemská politická správa po šetření, provedeném s majetníkem budovy neb jeho zástupcem a se zástupci příslušných nejvyšších úřadů a zájemníků.

Do rozhodnutí přísluší majetníku neb uživateli zabrané budovy nebo její části do 8 dnů stížnost k ministerstvu veřejných prací.

§ 4.

Zabráním pozbývají uživatelé zabraných částí budov práva, jich užívatí.

Zemská správa politická má právo zabrané budovy pro účely v § 1 jmenované pronajmouti. Na pronájem nevztahují se po dobu zabrání ustanovení o ochraně nájemníků.

Zemská správa politická má dále právo v zabraných budovách na svůj náklad provéstí stavební úpravy, avšak jen v mezích nejnútnejší potřeby, vyslechnouc o tom majetníka budovy. V tom směru jí přísluší také práva stavebníkův zákonem vyhrazená.

Jde-li o budovy umělecky neb historicky cenné, jest třeba před jich zabráním a úpravou

opatřiti souhlas ministerstva školství a národní osvěty.

Zemská správa politická jest povinna, majetníkú neb uživatelé zabrané budovy aneb její části poskytnouti přiměřené náhrady. Při stanovení náhrady musí býti vzat zřetel na veškeré hospodářské újmy, které majetník neb uživatel utrpí; též nahradí se náklad, vzniklý přesídlením při zabrání a vrácení budovy a jiné prokázané majetkové újmy, vzniklé přesídlením.

Nedojde-li mezi zemskou správou politickou a majetníkem zabraného domu k dohodě o výši náhrady, rozhodne o ní v nesporném řízení okresní soud, v jehož obvodu je zabraná budova. Soud vyšetřív poměry a, je-li třeba, vyslechnuv znalce, určí usnesením náhradu podle volného uvážení.

Soud rozhoduje také podle volného uvážení dle zásad civilního řádu soudního, má-li útraty řízení nahraditi jedna strana, nebo mají-li se útraty rozdělití mezi strany a v jakém poměru. Řízení o náhradě nemá vlivu na řízení o zabrání.

§ 5.

Zabrání budovy trvá, i když se změní její vlastník.

§ 6.

Nebylo-li jinak mezi zemskou správou politickou a majetníkem zabrané budovy ujednáno, převezme udržování, nebo její správu zemská správa politická, která hrađí výdaje s tím spojené. Na tyto výdaje a odškodnění za vedení správy jest hleděti při stanovení náhrady podle § 4.

§ 7.

Při vrácení zabrané budovy majetníkú nutno jí, není-li jiného ujednání, uvésti do původního stavu. Úpravu a stavební změny, které jsou pro majetníka budovy zřejmě k velkému prospěchu, musí majetník budovy zemské správě politické nahraditi, nežádá-li za vrácení do předešlého stavu, a to podle hodnoty v době vrácení, nikoliv však více než skutečný náklad. Nedohodnou-li se strany, rozhodne soud, v § 4 jmenovaný, podle zásad v tomto paragrafu uvedených.

§ 8.

Nepřejímá-li zemská politická správa zařízení budovy podle zvláštní úmluvy, je majetník zařízení povinen, je na své nebezpečí odkliditi. Proto vykáže mu zemská správa politická potřebné místnosti v zabrané budově a, nemá-li v budově sám bytu, i další místnosti, je-li jich nezbytně třeba k dohledu a k opatrování zařízení.

§ 9.

Zemská správa politická má právo vzdáti se kdykoliv zabrané budovy.

§ 10.

Podle tohoto zákona mohou býti zabráný i budovy zcela neb z části od státní správy již najaté. Zabráním ruší se dosavadní smlouvy nájemní, státní správu uzavřené.

Smlouvy nájemní o zabraných budovách uzavřené mezi jinými stranami pozbývají platnosti po dobu zabrání, aniž se tím prodlužuje původní doba smluvní.

Nárok na náhradu škody z tohoto důvodu jest vyloučen.

§ 11.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

§ 12.

Zákon tento pozbývá účinnosti, jakmile pro veřejné účely budou vhodné místnosti opatřeny. Stanoviti to ukládá se ministru veřejných prací.

§ 13.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby zákon tento provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Staněk v. r.

Čís. 333.

Zákon ze dne 11. června 1919

o příslušnosti ve věcech stavby vodních cest.

Z usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

Veškeré věci stavby vodních cest, pokud přejaty a prováděny budou československým státem a podle zákona z 11. června 1901, z. ř. č. 66, patřily do působnosti bývalého ministerstva obchodu ve Vídni, náleží nadále do oboru působnosti ministerstva veřejných prací.

§ 2.

Tento zákon nabývá platnosti dnem vyhlášení.

§ 3.

Ministrům obchodu a veřejných prací se ukládá, aby tento zákon provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.

Staněk v. r.